

Доброгорська О. В., д-р філософії в галузі управління людськими ресурсами, старший викладач кафедри іноземних мов факультету управління персоналом та маркетингу

МОТИВАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ СПРИЯННЯ РОСТУ ЗАЦІКАВЛЕНОСТІ СТУДЕНТІВ ВНЗ У ВИВЧЕННІ ПРОФЕСІЙНОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

У наш час необхідність вивчення іноземної мови в її реальному функціонуванні в різних сферах людської діяльності стала загальноприйнятною. У нашому університеті акцент робиться на ділову (професійну) іноземну мову, де основним є комунікативний метод навчання. Проте, тут ми стикаємося з рядом комунікативних проблем лінгвістики.

Досвід викладання показує, що, навіть, на просунутих етапах навчання, студенти допускають істотну кількість помилок як при виконанні вправ, так і при використанні субстантивних конструкцій у розмовній практиці.

Неправильне вживання вказаних конструкцій веде до порушення логіки вислову і, як наслідок, невиконання завдань комунікації.

Іншою перешкодою є переклад форми в спільне значення. На даному етапі важливо дати зрозуміти студентам, що людина сприймає сказане через свою індивідуальну і культурну призму, а це означає, що потрібно, як можна точніше, передати всі значення, які несе в собі слово.

Ця проблема пов'язана також з однією з проблем теорії перекладу, а саме із способами передачі «безеквівалентної» лексики, тобто лексики, яка не має аналогів в іншій культурі. Вона, у свою чергу, створює велику перешкоду в спілкуванні між людьми різних культур. Вирішення даної проблеми бачиться в розширенні фонових знань студентів. Фонова лексика — це слова або вирази, що мають додатковий зміст і супутні семантичні або стилістичні відтінки, які накладаються на його основне значення. Тому, важливим етапом в навчанні спілкуванню є ознайомлення студентів з реаліями, традиціями і звичаями англословних країн.

Використання лінгвокраїнознавчого аспекту сприяє формуванню мотивації навчання, що надто важливо, тому що іншомовне спілкування не підкріплене мовним середовищем.

Крім того, у зміст національної культури входить і соціальний компонент, на базі якого формуються знання про реалії країн мо-

ви, що вивчається, знання і навички комунікативної поведінки, навички і уміння вербальної і невербальної поведінки.

Слідуючи комунікативному, системно-діяльному підходу у вивченні англійської мови, ми в своїй практиці прагнемо здійснювати впорядковане і систематизоване навчання іноземній мові, як засобу спілкування, в умовах модельованої на заняттях мовної діяльності. До вищезгаданого підходу відноситься і система спільної (наприклад, екстралінгвістичної, педагогічної) діяльності, системне співвідношення рідної і іноземної мов (їх свідомо-порівняльний аналіз), текст, як система мовних продуктів, система структурно-мовних утворень (діалог, монолог, монолог у діалозі, різні типи мовних висловів і повідомлень і т. п.). У результаті формується система володіння іноземною мовою, як засобом спілкування, у широкому сенсі цього слова.

Отже, використовувані в навчанні матеріали, повинні сформувати мовну компетенцію (володіння мовним матеріалом для його використання у вигляді мовних висловів), соціолінгвістичну компетенцію (здатність використовувати мовні одиниці відповідно до ситуацій спілкування), дискурсивну компетенцію (здатність розуміти і досягати зв'язності в сприйнятті і породженні окремих висловів), «стратегічну» компетенцію (здатність компенсувати вербальними і невербальними засобами недоліки у володінні мовою), соціально-культурну компетенцію (ступінь знайомства з соціально-культурним контекстом функціонування мови), соціальну компетенцію (здібність і готовність до спілкування з іншими).

Друзь Ю. М., канд. пед. наук, доцент,
завідувач кафедри іноземних мов
факультету управління персоналу та маркетингу

ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Актуалізація навчання іноземних мов у вищій економічній школі визначається не тільки зростанням міжнародних контактів, але й якісними змінами в процесах міжнародної економіки, техніки, виробництва, потребою в оволодінні уміннями іншомовного спілкування в тій мірі, яка необхідна для співпраці, співтворчості й взаєморозуміння представників різних культур. Така взаємодія й